НАРЕДБА №2А
ЗА ОПРЕДЕЛЯНЕ РАЗМЕРА НА МЕСТНИТЕ ДАНЪЦИ НА ТЕРИТОРИЯТА НА ОБЩИНА РУЕН

(Приета с Решение №22 от Протокол №04/07.02.2008 г., изм. и доп. Прот. №12/19.12.2008 г, изм. и доп. Прот. №25/31.03.2010 г., изм. и доп. Прот. №32/28.01.2011 г., изм. и доп. Прот. №16/27.12.2012 г., изм. и доп. Прот. №30/27.12.2013 г., изм. и доп. Протокол № 46 от 29.01.2015г., изм. и доп. Протокол № 12 от 26.09.2016 г.; изм. с Протокол №28/14.12.2017 г., изм. и доп. с Протокол №43/31.01.2019 г.; изм. с Протокол №4/23.12.2019 г.; изм. с Протокол №6/13.02.2020 г.; изм. с Протокол №7/30.03.2020 г.; изм. с Протокол №19/25.02.2021 г.; изм. с Протокол №33/24.02.2022 г.; изм. с Протокол №7/01.03.2024 г.; изм. с Протокол №11/27.06.2024 г.)

Глава първа
ОБЩИ ПОЛОЖЕНИЯ

Чл. 1. С тази наредба се уреждат отношенията, свързани с определяне размерите на местните данъци на територията на Община Руен.

Чл. 2. (1) В бюджета на Община Руен постъпват следните местни данъци:

1. данък върху недвижимите имоти;
2. данък върху наследствата;
3. данък върху даренията;
4. данък при възмездно придобиване на имущество;
5. данък върху превозните средства;
6. патентен данък;
7. други местни данъци, определени със закон;
8. (Нова – Прот. №32/28.01.2011 г.) туристически данък;
9. (Нова – Прот. №12/26.09.2016 г.) данък върху таксиметров превоз на пътници.

(2) Тази наредба има за цел определяне размера на местните данъците по ал. 1 при условията, по реда и в границите, определени в ЗМДТ.

(3) Когато до края на предходната година общинският съвет не е определил размера на местните данъци за текущата година, местните данъци се събират на базата на действащия размер към 31 декември на предходната година.

(4) Не се допускат изменения в приетите от общинския съвет размер и начин на определяне на местните данъци в течение на годината.

Чл. 3. Местните данъци се заплащат в брой в касите на общинската администрация или безкасово по съответната сметка.

Чл. 4. (1) (Изм. – Прот. №46/29.01.2015 г.) Данъчните декларации по ЗМДТ се подават от данъчно задължените лица или от техните законни представители по образец, одобрен от министъра на финансите, който се обнародва в "Държавен вестник".

(2) (Нова – Прот. №46/29.01.2015 г.) Данъчните декларации по ал.1 могат да се подават и по електронен път по реда на Данъчно осигурителния процесуален кодекс.

Чл. 5. (1) (изм. и доп. с Протокол №43/31.01.2019 г.) Установяването, обезпечаването и събирането на местните данъци се извършват от служители на общинската администрация по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс. Обжалването на свързаните с тях актове се извършва по местонахождението на общината, в чийто район е възникнало задължението, по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.

(2) (Изм. Прот. №32/28.01.2011 г.) Невнесените в срок данъци по ЗМДТ се събират заедно с лихвите по Закона за лихвите върху данъци, такси и други подобни държавни вземания. Принудителното събиране се извършва от публичен изпълнител по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс или от съдебни изпълнители по реда на Гражданския процесуален кодекс.

(3) (Изм. Прот. №25.31.03.2010 г.; Изм. Прот. №32/28.01.2011 г.) В производствата по ал. 1 служителите на общинската администрация имат правата и задълженията на органи по приходите, а в производствата по обезпечаване на данъчни задължения – на публични изпълнители. Когато в нормативен акт е предвидено изискване за представяне на удостоверение по чл. 87, ал.6 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс, за задължения за данъци и такси по ЗМДТ се представя удостоверение само за задълженията за данъци и такси към общината по постоянен адрес, съответно седалище, на задълженото лице.

(4) Служителите по ал. 3 се определят със заповед на кмета на общината.

(5) Кметът на общината упражнява правомощията на решаващ орган по чл. 152, ал. 2 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс, а ръководителят на звеното за местни приходи в съответната община - на териториален директор на Националната агенция за приходите.

(6) Изпълнителният директор на Националната агенция за приходите издава методически указания по прилагането на ЗМДТ.

(7) (Изм. Прот. №32/28.01.2011 г.) Компетентен орган за отсрочване и разсрочване на местните данъци в размер до 100 000 лв. и при условие, че отсрочването се иска до една година от датата на издаване на разрешението, е кметът на общината, а в останалите случаи е общинският съвет.

Глава втора
МЕСТНИ ДАНЪЦИ

Раздел I.
Данък върху недвижимите имоти

Чл. 6. (1) (изм. с Протокол №43/31.01.2019 г.; изм. с Протокол №6/13.02.2020 г.) С данък върху недвижимите имоти се облагат разположените на територията на страната сгради и самостоятелни обекти в сгради, както и поземлените имоти, разположени в строителните граници на населените места и селищните образувания, и поземлените имоти извън тях, които според подробен устройствен план имат предназначението по чл. 8, т. 1 от Закона за устройство на територията и след промяна на предназначението на земята, когато това се изисква по реда на специален закон.

(2) Не се облагат с данък поземлените имоти, заети от улици, пътища от републиканската и общинската пътни мрежи и железопътната мрежа, до ограничителните строителни линии. Не се облагат с данък и поземлените имоти, заети от водни обекти, държавна и общинска собственост.

(3) Не се облагат с данък земеделските земи и горите, с изключение на застроените земи - за действително застроената площ и прилежащия й терен.

(4) (Изм. Прот. №12/19.12.2008 г.; Изм. Прот. №25/31.03.2010 г; Отменена Прот. №32/28.01.2011 г.; Нова – Прот. №30/27.12.2013 г.) Не се облагат с данък недвижимите имоти с данъчна оценка до 1680 лв. включително.

Чл. 7. (1) Данъчно задължени лица са собствениците на облагаеми с данък недвижими имоти.

(2) (Изм. Прот. №32/28.01.2011 г.) Собственикът на сграда, построена върху държавен или общински поземлен имот, е данъчно задължен и за този имот или съответната част от него.

(3) При учредено вещно право на ползване данъчно задължен е ползвателят.

(4) (изм. с Решение №147 от Протокол №19/25.02.2021 г.) При концесия данъчно задължен е концесионерът. При концесия за добив данъчно задължено лице е собственикът, с изключение на случаите, при които в полза на концесионера е учредено вещно право на ползване върху поземления имот или съответната част от него.

(5) (Нова – Прот. №32/28.01.2011 г.) За имот – държавна или общинска собственост, данъчно задължено е лицето, на което имотът е предоставен за управление.

Чл. 8. (1) (изм. и доп. с Протокол №43/31.01.2019 г.) Когато върху облагаем недвижим имот правото на собственост или ограниченото вещно право на ползване е притежание на няколко лица, те дължат данък съответно на частите си.

(2) Всеки от съсобствениците на имота, съответно от съпритежателите на ограниченото вещно право, може да плати данъка за целия имот за сметка на останалите.

(3) Данъкът върху недвижимите имоти се заплаща:

- в брой в касите на общината;
- по банков път (по сметка на общината);
- с пощенски запис.

Чл. 9. Данъкът се заплаща независимо дали недвижимите имоти се използват или не.

Чл. 10. (1) (изм. с Протокол №43/31.01.2019 г.) За новопостроените сгради и постройки, които не подлежат на въвеждане в експлоатация по реда на Закона за устройство на територията собственикът, уведомява за това писмено в 2-месечен срок общината по местонахождението на имота, като подава данъчна декларация по ЗМДТ за облагане с годишен данък върху недвижимите имоти.

(2) (нова от Протокол №43/31.01.2019 г.; изм. с Протокол №6/13.02.2020 г.) (В сила от 01.01.2020 г) Не се подават данъчни декларации за облагане с годишен данък за новопостроените сгради, подлежащи на въвеждане в експлоатация по реда на Закона за устройство на територията. Необходимите данни за определяне на данъка на новопостроените сгради и/или на самостоятелни обекти в тях се предоставят на служителите по чл. 4, ал. 1 от възложителя на строежа в двумесечен срок след завършването на сградата в груб строеж по образец, определен от министъра на финансите.

(3) (нова от Протокол №43/31.01.2019 г.) Не се подават данъчни декларации за облагане с годишен данък за имотите и ограничените вещни права, придобити по възмезден или безвъзмезден начин по раздел трети от тази глава.;

(4) (Нова – Прот. №32/28.01.2011 г., бивша ал. 2 – изм. с Протокол №43/31.01.2019 г.) За новопостроен или придобит по друг начин имот или ограничено вещно право на ползване в срока по ал. 1 предприятията подават информация за отчетната стойност и други обстоятелства, имащи значение за определянето на данъка.

(5) (бивша ал.2 – Прот. №32/28.01.2011 г., бивша ал. 3 – изм. с Протокол №43/31.01.2019 г.; изм. с Протокол №7/01.03.2024 г. – *влиза в сила от 01.01.2025 г.*;) При преустройство и при промяна на предназначението на съществуваща сграда или на самостоятелен обект в сграда, както и при промяна на други обстоятелства, които имат значение за определяне на данъка, вписани в имотния регистър или в кадастралната карта и кадастралните регистри или в регистри, налични в общината, служителите по чл. 5 отразяват промяната служебно, за което на данъчно задълженото лице се изпраща уведомление в 30-дневен срок.

(6) (бивша ал.3 – Прот. №32/28.01.2011 г., бивша ал. 4 – доп. с Протокол №43/31.01.2019 г.) При придобиване на имот по наследство декларацията по ал. 1 се подава в срока по чл. 32 от ЗМДТ. В случай че не е подадена данъчна декларация по ал. 1 от наследниците или заветниците, след изтичането на срока по чл. 32 служителят по чл. 4, ал. 1 образува партида за наследения недвижим имот въз основа на данните, налични в общината и в регистъра на населението.

(7) (бивша ал.4 – Прот. №32/28.01.2011 г. бивша ал. 5 от Протокол №43/31.01.2019 г.; изм. с Протокол №6/13.02.2020 г.) Подадената декларация от един съсобственик, съответно ползвател, ползва останалите съсобственици или ползватели. Подадените данни по ал.2 от един възложител ползват останалите възложители.

(8) (нова от Протокол №43/31.01.2019 г.) Не се изисква подаване на данъчна декларация, когато промяната в обстоятелствата, имащи значение за определяне на данъка, са удостоверени от общината в случаите на търпимост на строежите, в изпълнение на Националната програма за енергийна ефективност на многофамилни жилищни сгради или в качеството ѝ на възложител по Закона за устройство на територията. Служител от общинската администрация отразява служебно настъпилите промени в техническите характеристики на имота.

(9) (нова от Протокол №7/01.03.2024 г. – *влиза в сила от 01.01.2025 г.*;) При промяна на друго обстоятелство, което има значение за определяне на данъка, извън изброените по ал. 2 - 5, данъчно задължените лица уведомяват общината по реда и в срока по ал. 1.

Чл. 11. (1) (изм. с Протокол №43/31.01.2019 г.) За новопостроените сгради или части от сгради се дължи данък от началото на месеца, следващ месеца, през който са завършени.

(2) (изм. с Протокол №43/31.01.2019 г.) При прехвърляне на собствеността на имота или при учредяване на ограничено вещно право на ползване приобретателят дължи данъка от началото на месеца, следващ месеца, през който е настъпила промяната в собствеността или ползването, освен ако данъкът е платен от прехвърлителя.

(3) (нова от Протокол №43/31.01.2019 г.; изм. с Решение №147 от Протокол №19/25.02.2021 г.) Завършването на сграда или на част от нея се установява с удостоверение за въвеждане в експлоатация или разрешение за ползване, издадени по реда на Закона за устройство на територията.

(4) (нова от Протокол №43/31.01.2019 г.; изм. с Решение №147 от Протокол №19/25.02.2021 г.) Органите, издаващи документите по ал. 3, предоставят служебно по един екземпляр от тях на звеното за местни приходи в общината в едноседмичен срок от издаването им.

(5) (нова от Протокол №43/31.01.2019 г.) Данъкът по ал. 1 се дължи и в случаите, когато в двегодишен срок от завършването на сградата в груб строеж, съответно – в едногодишен срок от съставяне на констативен акт по чл. 176, ал. 1 от Закона за устройство на територията, сградата не е въведена в експлоатация или не е издадено разрешение за ползване.

(6) (нова от Протокол №43/31.01.2019 г.; изм. с Решение №147 от Протокол №19/25.02.2021 г.) Лицето, упражняващо строителен надзор, или техническият ръководител – за строежите от пета категория, предоставя екземпляр от съставения констативен акт по чл. 176, ал. 1 от Закона за устройство на територията на звеното за местни приходи в общината в едноседмичен срок от съставянето му.

(7) (нова от Протокол №43/31.01.2019 г.; изм. с Протокол №33/24.02.2022 г.) Завършването на сградата в груб строеж се установява по реда на чл. 181, ал. 3 от Закона за устройство на територията. Обстоятелствата по ал. 5 се установяват с констативен акт, съставен от служители на общината. Актът се съобщава на данъчно задълженото лице, което може да оспори констатациите в акта в 7-дневен срок от уведомяването.“

(8) (нова от Протокол №7/01.03.2024 г. – *влиза в сила от 01.01.2025 г.*;) При преустройство и при промяна на предназначението на съществуваща сграда или на самостоятелен обект в сграда, както и при промяна на друго обстоятелство, което има значение за определяне на данъка, Агенцията по вписванията и Агенцията по геодезия, картография и кадастър уведомяват общината в 7-дневен срок за промененото обстоятелство по реда на Закона за електронното управление, за обстоятелства, подлежащи на вписване в имотния регистър, и за промени в кадастралната карта и кадастралните регистри.

Чл. 12. (1) При частично или пълно унищожаване на сградите, както и при преминаване на недвижимите имоти от необлагаеми в облагаеми и обратно данъчно задължените лица уведомяват за това общината по местонахождението на имота по реда и в срока по чл. 14, ал. 1 от ЗМДТ.

(2) В случаите по ал. 1 задължението за плащане на данъка се прекратява, съответно възниква, от началото на месеца, следващ месеца, в който е настъпила промяната.

Чл. 13. (Отменен - Прот. №32/28.01.2011 г.)

Чл. 14. (1) (изм. с Протокол №43/31.01.2019 г.; изм. с Протокол №7/01.03.2024 г.) Служителят от общинската администрация проверява подадените декларации и предоставената служебна информация по чл.15, ал.4,6,7 и 8 и чл. 51, ал. 1 от ЗМДТ. Той може да иска допълнителни данни за облагаемия имот, да сверява данните от декларацията със счетоводните книги, планове, скици и документи, въз основа на които имотът се притежава или се ползва, а при нужда - и чрез измерване на имота от техническите органи.

(2) (изм. с Протокол №6/13.02.2020 г.) При поискване от служителите на общинската администрация на данни и доказателствен материал за имотно състояние (копия от карти и планове, компютърни модели, регистри и други), съответните административни органи са длъжни да ги предоставят безвъзмездно в 7-дневен срок.

(3) Данни по ал. 2 от кадастъра се предоставят при условията и по реда, предвидени в Закона за кадастъра и имотния регистър.

(4) (Нова - Прот. №32/28.01.2011 г.) Националната агенция за приходите по електронен път предоставя на общинската администрация в 14-дневен срок от получаването на искане информация относно обектите с регистрирани фискални устройства.

Чл. 15. (1)(Изм. и доп. Протокол № 46/29.01.2015 г.) Данъкът се определя върху данъчната оценка на недвижимите имоти по чл. 10, ал. 1 от ЗМДТ към 1 януари на годината, за която се дължи и се съобщава на лицата до 01 март на същата година.

(2) При промяна на данъчната оценка на имота през годината данъкът се определя върху новата оценка от месеца, следващ месеца на промяната. В случаите на промяна от общинските съвети на границите на зоните в населените места и категориите на вилните зони или на населените места данъкът се определя върху новата данъчна оценка от 1 януари на следващата година.

(3) (Нова - Прот. №25/31.03.2010 г.) Алинея 2, изречение първо не се прилага за нежилищни имоти, които са собственост на предприятия или върху които им е учредено вещно право на ползване.

Чл. 16. Данъчната оценка на недвижимите имоти на гражданите се определя от служител на общинската администрация по норми съгласно приложение № 2 от ЗМДТ в зависимост от вида на имота, местонахождението, площта, конструкцията и овехтяването и се съобщава на данъчно задължените лица.

Чл. 17. (1) (Изм. Прот. №25/31.03.2010 г.) Данъчната оценка на недвижимите имоти на предприятията е по-високата между отчетната им стойност и данъчната оценка съгласно Приложение 2 от ЗМДТ, а за жилищните имоти - данъчната им оценка съгласно приложение № 2 от ЗМДТ.

(2) Данъчната оценка на недвижимите имоти, върху които е учредено право на ползване на предприятие, е отчетната им стойност по баланса на собственика или данъчната оценка съгласно приложение № 2 от ЗМДТ, а за жилищните имоти - данъчната оценка съгласно приложение № 2 от ЗМДТ.

(3) Данъчната оценка на имотите по чл. 11, ал. 2 от ЗМДТ, върху които са построени сгради на предприятия, се определя съгласно нормите по приложение № 2 от ЗМДТ.

(4) (изм. с Протокол №6/13.02.2020 г.) При липса на счетоводни данни данъчната оценка се определя от служител на общинската администрация за сметка на данъчно задълженото лице. Данъчната оценка се определя от служител на общинската администрация и при наличие на счетоводни данни, определени в нарушение на приложимото счетоводно законодателство. Определянето на данъчната оценка се извършва по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.

Чл. 18. (Изм. Прот. №12/19.12.2008 г., изм. с Протокол №43/31.01.2019 г.; изм. с Протокол №4/23.12.2019 г.) Данъкът се определя върху данъчната оценка на недвижимия имот в размер на 3 на хиляда.

Чл. 19. (Изм. Прот. №32/28.01.2011 г., изм. с Протокол №43/31.01.2019 г.) Данъкът от ЗМДТ се определя от служител на общинската администрация по местонахождението на недвижимия имот и се съобщава на данъчно задълженото лице или на негов законен представител.

Чл. 20. (1) Освобождават се от данък:

1. общините, за имотите - публична общинска собственост;
2. държавата, за имотите - публична държавна собственост, освен ако имотът е предоставен за ползване на друго лице и това лице не е освободено от данък;
3. читалищата;
4. сградите - собственост на чужди държави, в които се помещават дипломатически и консулски представителства, при условията на взаимност;
5. (Изм. Прот. №12/19.12.2008 г.) сградите на Българския червен кръст и на организациите на Червения кръст, регистрирани в друга държава–членка на Европейския съюз, или в друга държава – страна по Споразумението за Европейското икономическо сътрудничество;
6. сградите на висшите училища и академиите, използвани за учебен процес и научна дейност;
7. (изм. Прот. №30/27.12.2013 г., изм. и доп. Протокол №43/31.01.2019 г.) храмовете и манастирите, предназначени за богослужебна дейност, заедно с поземлените имоти, върху които са построени – собственост на законно регистрираните вероизповедания в страната, както и молитвените домове заедно с поземлените имоти, върху които са построени - собственост на законно регистрираните вероизповедания в страната. Молитвените домове, храмовете и манастирите трябва да са вписани в регистъра по чл.12, ал.3 от Закона.
8. парковете, спортните игрища, площадките и други подобни имоти за обществени нужди;
9. сградите - паметници на културата, когато не се използват със стопанска цел;
10. музеите, галериите, библиотеките;
11. имотите, използвани непосредствено за експлоатационни нужди на обществения транспорт;
12. (Отменен - Прот. №25/31.03.2010 г.)
13. временните сгради, обслужващи строежа на нова сграда или съоръжение до завършването и предаването им в експлоатация;
14. недвижимите имоти, собствеността върху които е възстановена по закон и които не са в състояние да бъдат използвани, за период от 5 години. Данъкът върху горепосочените недвижими имоти, които се използват от държавата, общините, обществените организации или от търговски дружества, в които те участват, включително приватизираните, се дължи от ползвателите;
15. (изм. с Решение №147 от Протокол №19/25.02.2021 г.; изм. с Протокол №7/01.03.2024 г.) сгради и обособени части от сгради, въведени в експлоатация преди 1 януари 2005 г. и получили сертификати, издадени по реда на Закона за енергийната ефективност:

а) с клас на енергопотребление "А" - за срок 6 години, считано от годината, следваща годината на издаване на сертификата;

б) които удостоверяват, че в съществуващото състояние на сградата са постигнати техническите изисквания за "сграда с близко до нулево потребление на енергия" по смисъла на § 1, т. 28 от допълнителните разпоредби на Закона за енергийната ефективност - за срок 10 години, считано от годината, следваща годината на издаване на сертификата;

16. (изм. с Решение №147 от Протокол №19/25.02.2021 г.; изм. с Протокол №7/01.03.2024 г.) сгради, въведени в експлоатация от 1 януари 2005 г. и преди 31 декември 2023 г. и получили сертификати, издадени по реда на Закона за енергийната ефективност, които в съществуващото състояние на сградата удостоверяват, че са постигнати техническите изисквания за "сграда с близко до нулево потребление на енергия" по смисъла на § 1, т. 28 от допълнителните разпоредби на Закона за енергийната ефективност - за срок 10 години, считано от годината, следваща годината на издаване на сертификата.

(2) Освобождаването по ал. 1, т. 1, 2, 4, 7, 8 и 9 е при условие, че имотите не се ползват със стопанска цел, несвързана с пряката им дейност.

(3) Алинеи 1 и 2 се прилагат съответно и за части от имоти.

(4) За имотите по ал. 1, т. 14, правото на собственост върху които е възстановено преди 1 януари 1999 г., петгодишният срок започва да тече от тази дата, а за имотите, собствеността върху които е възстановена след тази дата, този срок започва да тече от месеца, следващ месеца на възстановяването.

Чл. 21. (1) За имот, който е основно жилище, данъкът се дължи с 50 на сто намаление.

(2) За имот, който е основно жилище на лице с намалена работоспособност от 50 до 100 на сто, данъкът се дължи със 75 на сто намаление.

(3) (нова от Протокол №43/31.01.2019 г.) В случай, че е установено деклариране на повече от едно основно жилище, облекченията по ал. 1 и 2 не се прилагат и данъкът, определен по чл. 22, се дължи в пълен размер за всяко от жилищата и за периода, в който едновременно са декларирани като основни жилища.

Чл. 22. Лицата предявяват правото си на освобождаване от данък или за ползване на данъчно облекчение чрез данъчна декларация, която подават в срока по чл. 14, ал. 1 от ЗМДТ.

Чл. 23. (1) (Изм. Прот. №32/28.01.2011 г.; изм. и доп. Протокол № 46/29.01.2015 г.) Данъкът върху недвижимите имоти се плаща на две равни вноски в следните срокове: до 30 юни и до 31 октомври на годината, за която се дължи.

(2) (Изм. Прот. №32/28.01.2011 г.; изм. и доп. Протокол № 46/29.01.2015 г.) На предплатилите до 30 април за цялата година се прави отстъпка 5 на сто.

(3) При прехвърляне на недвижим имот или при учредяване на вещни права върху недвижим имот дължимият до прехвърлянето/учредяването данък, включително за месеца на прехвърлянето/учредяването, се заплаща от прехвърлителя/учредителя преди прехвърлянето/учредяването.

(4) Данъкът върху недвижимите имоти постъпва в приход на бюджета на общината, на територията на която се намира имотът. Данъкът, дължим от концесионера за имот, разположен на територията на повече от една община, постъпва в приход на общината, на чиято територия е по-голямата част от имота.

Раздел II.
Данък върху наследствата

Чл. 24. (1) С данък върху наследствата се облагат наследените по закон или по завещание имущества в страната или в чужбина на български граждани, както и имуществата в страната на чуждите граждани.

(2) Имуществата на лица без гражданство се облагат като имущества на български граждани, ако постоянното им местопребиваване е на територията на страната.

Чл. 25. (1) Наследственото имущество включва притежаваните от наследодателя движими и недвижими вещи и права върху такива вещи, както и другите му имуществени права, вземания и задължения към момента на откриване на наследството, освен ако със закон е предвидено друго.

(2) Като наследствено се облага и имуществото, което се получава в случай на смърт на наследодателя непосредствено от трето лице въз основа на сключен от наследодателя договор.

(3) Алинея 2 не се прилага, ако договорът е сключен в изпълнение на задължение по закон.

Чл. 26. Данъкът върху наследството се заплаща от наследниците по закон или по завещание, както и от заветниците.

(2) Данък върху наследството не се заплаща от преживелия съпруг и от наследниците по права линия без ограничения.

Чл. 27. (1) При откриване на наследство данъчно задължените лица по чл. 31 от ЗМДТ или техните законни представители са длъжни в срок от 6 месеца да подадат декларация по чл.32 от ЗМДТ в общината по последното местожителство на наследодателя, а ако последният е имал местожителство в чужбина - по местонахождението на по-голямата част от имуществото му в страната.

(2) За наследник или заветник, който не е съпруг, низходящ, родител, брат или сестра, 6-месечният срок от подаване на декларацията тече от узнаването, че наследството е открито.

(3) За имуществата на лица, обявени от съда за отсъстващи, декларацията се подава от лицата, които се явяват наследници на обявения за отсъстващ към момента на последното известие от него. В тези случаи 6-месечният срок за подаване на декларацията започва да тече от въвеждането във владение.

(4) Когато наследникът е лице, което е било заченато към момента на откриване на наследството и е живородено, срокът по ал. 1 за неговите законни представители започва да тече от деня на раждането му.

(5) Подадената в срок декларация от един наследник ползва и другите наследници.

(6) Данъчно задължените лица посочват в декларацията полученото наследствено имущество по вид, местонахождение и оценка.

(7) Наследствени имущества, за които данъчно задължените лица са узнали след изтичане на сроковете по предходните алинеи, се декларират в едномесечен срок от узнаването. В тези случаи дължимият данък се преизчислява.

Чл. 28. (1) Наследственото имущество, с изключение на освободеното от данък, се определя и оценява в левове към момента на откриване на наследството по реда на чл.33 от ЗМДТ , както следва:

1. недвижимите имоти - по данъчна оценка съгласно приложение № 2 от ЗМДТ;

2. чуждестранната валута и благородните метали - по централния курс на Българската народна банка;

3. ценните книжа - по пазарна стойност, а когато пазарната стойност не може да бъде определена без значителни разходи или затруднения, те се оценяват по номинал;

4. превозните средства - по застрахователна стойност;

5. останалите движими вещи и права - по пазарна стойност;

6. предприятия или дялови участия в търговски дружества или кооперации - по пазарна стойност, а когато определянето й изисква значителни разходи или затруднения - по счетоводни данни.

(2) По реда на ал. 1 се оценяват и задълженията на наследодателя.

(3) Правата и задълженията на наследодателя, които не са установени по основание или размер, се декларират, но се оценяват и вземат предвид при определяне на облагаемата наследствена маса след установяването им по основание и размер. В тези случаи дължимият данък се преизчислява.

(4) При поискване от служител на общинската администрация или от заинтересуваното лице застрахователите издават в 7-дневен срок удостоверение за застрахователната стойност на вещта.

Чл. 29. От актива на облагаемата наследствена маса, определен по реда на чл. 33 от ЗМДТ, се приспадат:

1. установените по основание и размер задължения на наследодателя към момента на откриване на наследството, ако срещу тези задължения не се придобива имущество, което е освободено от данък върху наследствата; не се приспадат задълженията към кредитори, вземанията на които към наследодателя са погасени по давност и не са изпълнени в 6-месечния срок по чл. 32 от ЗМДТ;

2. правата и вземанията, които наследниците са прехвърлили в полза на държавата или общините по установения от закона ред в 6-месечния срок по чл. 32 от ЗМДТ;

3. разноските за погребение в размер 1000 лв.;

4. предвидените в закона за местните данъци и такси.

Чл. 30. (1) Облагаемата наследствена маса се разделя на наследствени дялове, като за всеки наследник се определя дял по реда на Закона за наследството.

(2) Наследствените дялове се увеличават, съответно намаляват, със стойността на заветите, оценени по реда на чл. 33 от ЗМДТ.

Чл. 31. Данъкът се определя поотделно за всеки наследник или заветник, както следва:

1. (Изм. Прот. №12/19.12.2008 г.) за братя и сестри и техните деца - 0,7 на сто за наследствен дял над 250 000 лв.;

2. (Изм. Прот. №12/19.12.2008 г.) за лица извън посочените в т. 1 - 5 на сто за наследствен дял над 250 000 лв.

Чл. 32. (изм. и доп. Протокол №43/31.01.2019 г.) (1) Данъкът се определя и се съобщава на всеки наследник или заветник поотделно по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.

(2) (нова от Протокол №43/31.01.2019 г., отм. с Протокол №6/13.02.2020 г.)

Чл. 33. (1) Освобождават се от данък върху наследство имуществата, определени в чл.38 и чл.39 от ЗМДТ .

Чл. 34. В случай, че наследодателят е придобил по наследство недвижимо имущество, в наследствената маса се включват 40 на сто от данъчната оценка на това имущество, ако то е придобито до 1 година преди смъртта му; 50 на сто, ако е придобито до 2 години преди смъртта му, и 60 на сто, ако е придобито до 3 години преди смъртта му.

Чл. 35. (1) Данъкът се плаща в 2-месечен срок от връчване на съобщението.

(2) Когато се наследява предприятие на едноличен търговец, участие в събирателно дружество, дялове и акции, представляващи повече от 50 на сто от капитала на търговските дружества, дължимият данък може да бъде заплатен в срок до 1 година от откриване на наследството заедно със законната лихва, която започва да се начислява след изтичане на 2-месечния срок по ал. 1.

Чл. 36. (1) Сумите по сметки на починали лица се изплащат на техните наследници след представяне на удостоверение от общината, че са посочени в декларацията за облагане с данък върху наследствата и данъкът е платен. Когато данъкът не е платен, той се удържа и се превежда по сметката на съответната община в едномесечен срок от представянето на документ за размера на дължимия данък, а на наследниците се изплащат суми до размера на остатъка по сметката на наследодателя.

(2) Алинея 1 се прилага съответно и при изплащане на обезщетения по договор за застраховка "Живот", сключен от наследодателя в полза на трети лица.

(3) Прехвърлянето на поименни акции и други ценни книжа, принадлежали на лица, които са починали или са обявени за отсъстващи, се извършва въз основа на удостоверение, издадено от общината по местоотриване на наследството, че тези ценни книжа са посочени в декларацията и дължимият данък върху наследството е платен.

Чл. 37. Банките, застрахователните и другите търговски дружества, както и всички други лица, които са влогодържатели или длъжници по ценни книги, пари или друго имущество, което влиза в едно наследство, за което знаят, че е открито, са длъжни преди плащането, предаването или прехвърлянето на това имущество да изпратят опис на имуществото на общината по местоотриване на наследството.

Раздел III.
Данък при придобиване на имущества по дарение и по възмезден начин

Чл. 38. (1) Обект на облагане с данък са имуществата, придобити по дарение, както и недвижимите имоти, ограничените вещни права върху тях и моторните превозни средства, придобити по възмезден начин.

(2) Подлежат на облагане с данък в размер на данък дарение и безвъзмездно придобитите по друг начин имущества, както и погасените чрез опрощаване задължения.

(3) (Нова - Прот. №25/31.03.2010 г.) Данък при безвъзмездно придобиване на имущества се дължи и при придобиване на недвижими имоти и ограничени вещни права върху тях по давност.

(4) (Изм. Прот. №12/19.12.2008 г., Изм. Прот. №25/31.03.2010 г.; изм. с Протокол №6/13.02.2020 г.; изм. с Решение №147 от Протокол №19/25.02.2021 г.) Алинея 1 не се прилага за моторни превозни средства:

1. придобити преди първоначалната им регистрация за движение в страната;

2. за които приобретателят е в чужбина и за които няма последваща регистрация за движение в страната;

3. с прекратена регистрация на основание тотална щета и за които няма последваща регистрация за движение от нов приобретател в страната.

(5) (Изм. Прот. №25/31.03.2010 г.) Алинея 2 не се прилага, ако прехвърлянето е в изпълнение на задължение по закон или въз основа на акт на Министерския съвет за безвъзмездно предоставяне на имущества на инвеститори по приоритетни инвестиционни проекти.

(6) (Изм. Прот. №25/31.03.2010 г.) Не се облагат с данък имуществата, придобити по дарение между роднини по права линия и между съпрузи.

Чл. 39. Данъкът се заплаща от лицата по чл. 45 от ЗМДТ.

Чл. 40. (Изм. Прот. №25/31.03.2010 г.) Основа за определяне на данъка е оценката на имуществото в левове към момента на прехвърлянето, а при придобиване по давност – към момента на издаване на акта, удостоверяващ правото на собственост, който подлежи на вписване.

Чл. 41. (1) При дарение на имущество, както и в случаите по чл. 44, ал. 2 от ЗМДТ, данъкът се начислява върху оценката на прехвърляното имущество в размер на:

а) (Изм. Прот. №12/19.12.2008 г.) 0.8 на сто - при дарение между братя и сестри и техните деца;

б) (Изм. Прот. №12/19.12.2008 г.; Изм. Прот. №32/28.01.2011 г.) 5 на сто - при дарение между лица извън посочените в буква "а".

(2) (Изм. Прот. №12/19.12.2008 г.) При възмездно придобиване на имущество данъкът се определя от общинския съвет в размер от 2.6 на сто върху оценката на прехвърляното имущество, а при замяна - върху оценката на имуществото с по-висока стойност.

(3) При делба на имущество, когато притежаваният преди делбата дял се уголемява, данъкът се начислява върху превишението.

Чл. 42. Освобождават се от данък придобитите имущества по чл. 48 от Закона за местните данъци и такси.

Чл. 43. (Изм. Прот. №25/31.03.2010 г.) Данъкът се заплаща в общината по местонахождението на недвижимия имот, а в останалите случаи - по постоянния адрес, съответно по седалището на данъчно задълженото лице. Лицата, които нямат постоянен адрес, заплащат данъка по настоящия си адрес, а в случаите по чл.38, ал.3 от Наредба № 2а (или в случаите на чл. 44, ал. 3 от ЗМДТ) - към момента на издаване на акта, удостоверяващ правото на собственост, който подлежи на вписване.

(2) Данъкът се заплаща при прехвърлянето на недвижимия имот, ограничените вещни права върху недвижим имот и моторните превозни средства.

(3) (отм. с Протокол №43/31.01.2019 г.; нова от Протокол №6/13.02.2020 г.) При безвъзмездно придобиване на имущество, с изключение на случаите по ал. 2, лицата, получили имущество, подават декларация за облагането му с данък и заплащат данъка в двумесечен срок от получаването му.

(4) (отм. с Протокол №43/31.01.2019 г.; нова от Протокол №6/13.02.2020 г.) Декларация по ал. 3 не се подава в случаите по чл. 44, ал. 5 и 6 и чл. 48, ал. 1, т. 5, 6, 8 и 9, както и за получени и предоставени дарения от юридически лица с нестопанска цел за осъществяване на обществено полезна дейност.”

Раздел IV.
Данък върху превозните средства

Чл. 44. С данък върху превозните средства се облагат:

1. превозните средства, регистрирани за движение по пътната мрежа в Република България;
2. корабите, вписани в регистрите на българските пристанища;
3. въздухоплавателните средства, вписани в държавния регистър на Република България за гражданските въздухоплавателни средства.

Чл. 45. Данъкът се заплаща от собствениците на превозните средства.

Чл. 46. (Изм и доп. Протокол № 46/29.01.2015г) Собственици на превозни средства, с изключение на случаите по чл.54 ал.1 от ЗМДТ , декларират по реда и начина на чл.54 ал.2,3,4,5,6,7,8,9,10,11,12 от ЗМДТ.

Чл. 47. (1) (изм. с Протокол №43/31.01.2019 г.) За леки и товарни автомобили с технически допустима максимална маса не повече от 3,5 т годишният данък се състои от два компонента – имуществен и екологичен, и се определя по формула на чл.55 от ЗМДТ.

а) до 55 kW включително – 0,60 лв. за 1 kW;
б) над 55 kW до 74 kW включително – 0,80 лв. за 1 kW;
в) над 74 kW до 110 kW включително – 1,50 лв. за 1 kW;
г) над 110 kW до 150 kW включително – 1,60 лв. за 1 kW;
д) над 150 kW до 245 kW включително – 2,00 лв. за 1 kW;
е) над 245 kW – 3,00 лв. за 1 kW;

Екологичният компонент се определя в зависимост от екологичната категория на автомобила в следния коефициент:

Екологична категория	Коефициент
без екологична категория, с екологични категории „Евро 1“ и „Евро 2“	1,10
„Евро 3“	1,00
„Евро 4“	0,80
„Евро 5“	0,60
„Евро 6“ и „EEV“	0,40

(2) Данъкът за ремаркета на леки автомобили е в размер, както следва:
1. товарно ремарке - 5 лв.;
2. къмпинг ремарке - 10 лв.

(3) Данъкът за мотопеди е в размер 15 лв., а за мотоциклети - в размер, както следва:
1. до 125 куб. см включително - 20 лв.;
2. над 125 до 250 куб. см включително - 30 лв.;
3. над 250 до 350 куб. см включително – 42 лв.;
4. над 350 до 490 куб. см включително - 60 лв.;
5. над 490 до 750 куб. см включително - 90 лв.;
6. над 750 куб. см - 120 лв.

(4) Данъкът за триколка е на базата на общото тегло в размер, както следва:
1. до 400 кг. включително – 4 лв.;
2. над 400 кг. - 6 лв.

(5) Данъкът за автобуси е в зависимост от броя на местата за сядане в размер, както следва:
1. (изм. Прот. №16/27.12.2012 г.) до 22 места, включително мястото на водача - 90 лв.;
2. (изм. Прот. №16/27.12.2012 г.) над 22 места, включително мястото на водача - 160 лв.

(6) (изм. с Протокол №43/31.01.2019 г.) Данъка за товарен автомобил с технически допустима максимална маса над 3,5 т, но не повече от 12 т, в размер от 12 лв. за всеки започнати 750 кг товароносимост.

(7) Данъкът за седлови влекач и влекач за ремарке е в зависимост от допустимата максимална маса на състава от превозни средства, от броя на осите и вида на окачването на влекача, посочени в свидетелството за регистрация на влекача, както следва:

Брой оси на седловия влекач /влекача за ремарке	Допустима максимална маса на състава от превозни средства, посочена в свидетелството за регистрация на влекача		Данък в лева	
	Равна или повече от	По-малка от	Задвижваща ос /оси с пневматично или с окачване, прието за еквивалентно на пневматичното	Други системи за окачване на задвижващата ос /оси
А) С две оси	-	18	9 лв.	32 лв.
	18	20	32 лв.	74 лв.
	20	22	74 лв.	169 лв.
	22	25	218 лв.	393 лв.

	25	26	393 лв.	690 лв.
	26	28	393 лв.	690 лв.
	28	29	381 лв.	459 лв.
	29	31	459 лв.	754 лв.
	31	33	754 лв.	1045 лв.
	33	38	1045 лв.	1588 лв.
	38	-	1158 лв.	1748 лв.
Б) с три и	36	38	736 лв.	1021 лв.
повече оси	38	40	1021 лв.	1412 лв.
	40	-	1412 лв.	2090 лв.

(8) (изм. с Протокол №43/31.01.2019 г.) Данъкът за специализирани строителни машини (бетоновози, бетон-помпи и други), автокранове и други специални автомобили, без тролейбусите, в размер на 60 лв.

(9) (изм. с Протокол №43/31.01.2019 г.) Данъкът за автокранове с товароподемност над 40 тона, е в размер на 100 лв.

(10) Данъкът за трактори е в размер, както следва:

1. от 11 kW до 18 kW включително - 6 лв.;
2. над 18 kW до 37 kW включително - 8 лв.;
3. над 37 kW - 12 лв.

(11) Данъкът за други самоходни машини е в размер на 30 лв.

(12) (Изм. Прот. №32/28.01.2011 г., изм. с Протокол №43/31.01.2019 г.) Данъкът за моторни шейни и четириколесни превозни средства, определени в чл.4 от Регламент (ЕС) № 168/2013 е **в размер 50 лв.**

(13) Данъкът за товарни автомобили с допустима максимална маса над 12 тона е в зависимост от допустимата максимална маса, от броя на осите и вида на окачването, както следва:

Брой оси на моторното превозно средство	Допустима максимална маса		Данък в лева	
	Равна или повече от	По-малка от	Задвижваща ос /оси с пневматично или с окачване, прието за еквивалентно на пневматичното	Други системи за окачване на задвижващата ос /оси
А) С две оси	12	13	34 лв.	70 лв.
	13	14	70 лв.	193 лв.
	14	15	193 лв.	273 лв.
	15	-	273 лв.	616 лв.
Б) с три оси	15	17	70 лв.	122 лв.
	17	19	122 лв.	250 лв.
	19	21	250 лв.	324 лв.
	21	23	324 лв.	499 лв.
	23	-	499 лв.	776 лв.
В) с четири	23	25	324 лв.	329 лв.
оси	25	27	329 лв.	513 лв.
	27	29	513 лв.	814 лв.
	29	-	814 лв.	1207 лв.

Чл. 48. Данъкът за:

1. корабите, вписани в регистрите на малките кораби в българските пристанища и в регистрите на общините за корабите, плаващи по вътрешните води без контакт с Черно море и с река Дунав, без яхтите и скутерите - в размер 1 лев за всеки започнат бруто тон;

2. корабите, без яхтите, скутерите, влекачите и тласкачите, вписани в регистъра на големите кораби в българските пристанища - в размер 1 лев за всеки започнат бруто тон до 40 бруто тона, включително и в размер 0,10 лв. за всеки започнат бруто тон над 40 бруто тона;

3. джетовете - в размер 100 лв. за брой;

4. ветроходните и моторните яхти - в размер 20 лв. за всеки започнат бруто тон;

5. (отм. с Протокол №7/01.03.2024 г.)

6. влекачите и тласкачите - в размер 0,14 лв. за киловат;

7. речните несамоходни плавателни съдове - в размер 0,50 лв. за тон максимална товароподемност.

Чл. 49. Данъкът за гражданските въздухоплавателни средства е в размер, както следва:

1. за самолети в експлоатация с валиден сертификат за летателна годност и за вертолети - 20 лв. за всеки започнат тон максимално излетно тегло;

2. за параплан - 12 лв.;

3. за делтаплан - 12 лв.;

4. за мотоделтаплан - 20 лв.;

5. за свободен балон - 30 лв.;

6. за планер - 30 лв.

Чл. 50. (1) Освобождават се от данък превозните средства по чл. 58 от ЗМДТ.

(2) (Нова – Прот. №30/27.12.2013 г., отм. с Протокол №43/31.01.2019 г.)

Чл. 51. (изм. с Протокол №43/31.01.2019 г.) Данъчните облекчения за МПС да се определят съгласно чл. 59 от ЗМДТ.

Чл. 52. (1) (Изм. Прот. №32/28.01.2011 г.; изм. и доп. Протокол № 46/29.01.2015 г.) Данък върху превозните средства се плаща на две равни вноски в следните срокове: до 30 юни и до 31 октомври на годината, за която е дължим. На предплатилите до 30 април за цялата година се прави отстъпка 5 на сто.

(2) За превозните средства, придобити или регистрирани за движение през текущата година, данъкът се плаща в двумесечен срок от датата на придобиването им, съответно на регистрацията им за движение, в размер 1/12 част от годишния данък за всеки месец до края на годината, включително месеца на придобиването, съответно на регистрацията им за движение.

Чл. 53. (Изм. и доп. Протокол № 46/29.01.2015 г., изм. с Протокол №43/31.01.2019 г.**)** Данъкът се внася в приход на бюджета на общината по постоянния адрес, съответно седалището на собственика, а в случаите по чл. 54, ал. 5 от ЗМДТ – в приход на общината по регистрация на превозното средство.

Раздел V.
Патентен данък

Чл. 54 (1) (изм. с Протокол №7/30.03.2020 г.; изм. с Протокол №7/01.03.2024 г.) Физическо лице, включително едноличен търговец, което извършва дейности, посочени в приложение № 4 (патентни дейности, а за дейността по т.2 от приложение № 4 – и юридически лица) към Глава втора, раздел VI от Закона за местните данъци и такси, се облага с годишен патентен данък за доходите от тези дейности, при условие че:

1. (изм. с Протокол №7/01.03.2024 г.) оборотът на лицето за предходната година не превишава 100 000 лв., и

2. (изм. с Протокол №6/13.02.2020 г.) лицето не е регистрирано по Закона за данък върху добавената стойност, с изключение на регистрация при доставки на услуги по чл.97а и за вътреобщностно придобиване по чл. 99 и чл. 100, ал. 2 от същия закон.

(2) (изм. с Протокол №7/01.03.2024 г.) За извършваната патентна дейност лицата по ал. 1 не се облагат по реда на Закона за данъците върху доходите на физическите лица съответно на Закона за корпоративно подоходно облагане.

(3) (изм. с Протокол №7/01.03.2024 г.) Лицата по ал. 1 прилагат разпоредбите за данъците, удържани при източника, и за облагане на разходите по чл.204, ал.1, т.2 и 4 от Закона за корпоративното подоходно облагане.

Чл. 55. (1) (изм. с Протокол №11/27.06.2024 г.)Когато в рамките на 12 последователни месеца едно физическо лице е прекратило патентна дейност и/или е образувало ново предприятие, което извършва патентна дейност, и сумарният оборот на двете предприятия е повече от 100 000 лв. за 12 последователни месеца, за новообразуваното предприятие не се прилага чл. 61 от ЗМДТ. В този случай за текущата данъчна година новообразуваното предприятие се облага по общия ред на Закона за данъците върху доходите на физическите лица.

(2) (изм. с Протокол №7/01.03.2024 г.) Когато в рамките на текущата данъчна година оборотът на лицето превиши 100 000 лв. или лицето се регистрира по Закона за данък върху добавената стойност, то се облага по общия ред на Закона за данъците върху доходите на физическите лица съответно на Закона за корпоративно подоходно облагане.

(3) В случаите по ал. 1 и 2 патентният данък за текущата година е дължим до края на тримесечието, предхождащо тримесечието, през което са възникнали обстоятелствата по ал. 1 и 2.

(4) (изм. с Протокол №7/01.03.2024 г.) В случаите по ал. 1 и 2 дължимият, съответно внесеният данък се приспада от годишното данъчно задължение по реда на Закона за данъците върху доходите на физическите лица съответно на Закона за корпоративно подоходно облагане.

(5) По искане на лицето общината издава удостоверение за дължимия размер на патентния данък, за което не се заплаща такса.

(6) (изм. с Протокол №7/01.03.2024 г.) Когато в рамките на текущата данъчна година лицето се дерегистрира по Закона за данък върху добавената стойност, то се облага по общия ред на Закона за данъците върху доходите на физическите лица съответно на Закона за корпоративно подоходно облагане за цялата данъчна година.

Чл. 56. (1) Общинският съвет определя размера на патентния данък в различни населени места съгласно приложение № 1 към настоящата наредба в зависимост от местонахождението на обекта на територията на община Руен.

(2) Общинският съвет може да определи различен размер на патентния данък за една и съща дейност в различни населени места на територията на общината, както и в различни зони на територията на едно населено място.

(3) Общинският съвет определя размера на данъка при съобразяване на следните критерии: местоположение на населеното място/зоната, вид на населеното място с оглед на това дали е с местно или с национално значение, брой на населението и големина на населеното място/зоната, стопанско значение на населеното място/зоната, сезонен или постоянен характер на дейността, икономическо състояние на населеното място.

(4) Когато патентната дейност не се извършва в обект или не се извършва от постоянно място, за целите на определяне на размера на патентния данък за местонахождение на обекта се смята постоянният адрес на лицето.

Чл. 57. (1) (изм. с Протокол №7/30.03.2020 г.) Патентният данък се дължи за всяка от упражняваните дейности поотделно съгласно приложение № 4 към Глава втора, раздел VI от ЗМДТ и приложение №1 към настоящата наредба.

(2) Лицата, които осъществяват патентна дейност в повече от един обект, дължат данък за всеки обект поотделно.

(3) (изм. с Протокол №7/30.03.2020 г.) Когато патентната дейност започва или се прекратява през течение на годината, с изключение на дейностите, посочени в т. 1 и 2 на приложение № 4 към Глава втора, раздел VI от ЗМДТ, данъкът се определя пропорционално на броя на тримесечията на извършване на дейността, включително тримесечието на започване или прекратяване на дейността.

(4) (изм. с Протокол №7/30.03.2020 г.) Когато в рамките на една патентна дейност, с изключение на дейностите, посочени в т. 1 и 2 на приложение № 4 към Глава втора, раздел VI от ЗМДТ, през течение на годината се промени обстоятелство, свързано с определянето на данъка, размерът на данъка до края на годината, включително за тримесечието на промяната, се определя на базата на размера на данъка, определен съобразно промените в обстоятелствата.

(5) (изм. с Протокол №7/30.03.2020 г.) Когато в рамките на една патентна дейност от посочените в т. 1 и 2 на приложение № 4 към Глава втора, раздел VI от ЗМДТ през течение на годината се промени обстоятелство, което води до определяне на патентния данък в по-висок размер, за данъчната година се дължи по-високият размер на данъка, определен съобразно промените в обстоятелствата.

(6) (Нова, Прот. №12/19.12.2008 г.) Лицата, които осъществяват в един обект едновременно патентните дейности по т.3 и 31 от Приложение № 4 на ЗМДТ, дължат данък само за дейностите по т.3 от Приложение № 4.

(7) (Нова, Прот. № 25/31.03.2010 г.; изм. с Протокол №7/01.03.2024 г.) При прехвърляне на предприятие по чл.15 от Търговския закон и продължаване на дейността приобретателят дължи данък от тримесечието, следващо тримесечието на прехвърлянето, а прехвърлителят – включително за тримесечието на прехвърлянето, и за дейностите, посочени в т.1 и 2 на приложение 4 от ЗМДТ.

(8) (Нова, Прот. № 25/31.03.2010 г.; изм. с Протокол №7/30.03.2020 г.; изм. с Протокол №7/01.03.2024 г.) Доходите от дейности, които не са посочени в приложение № 4 към Глава втора, раздел VI от ЗМДТ, се облагат по общия ред на Закона за данъците върху доходите на физическите лица съответно на Закона за корпоративното подоходно облагане.

Чл. 58 (изм. с Решение №147 от Протокол №19/25.02.2021 г.) Данъчно задължените лица, които подлежат на облагане с патентен данък, могат да ползват данъчните облекчения по чл.61м от ЗМДТ.

Чл. 59. (1) Лицата, които подлежат на облагане с патентен данък, подават данъчна декларация по чл.61н от ЗМДТ, в която декларират до 31 януари на текущата година обстоятелствата, свързани с определянето на данъка. В случаите на започване на дейността след тази дата данъчната декларация се подава непосредствено преди започването на дейността.

(2) Лицата, които до 31 януари на текущата година са подали данъчната декларация по ал. 1 и в същия срок са заплатили пълния размер на патентния данък, определен съгласно декларираните обстоятелства, ползват отстъпка 5 на сто.

(3) (Изм. Прот. № 25/31.03.2010 г.; изм. с Протокол №7/01.03.2024 г.) Лицата подават декларация по ал. 1 за всички промени в обстоятелствата, свързани с определянето на данъка, в 7-дневен срок от настъпването на съответното обстоятелство. При прехвърляне на предприятие по чл.15 от Търговския закон декларацията се подава и от прехвърлителя, и от приобретателя в 7-дневен срок от датата на прехвърлянето.

(4) Лицата подават данъчна декларация по ал. 1 и за възникването на обстоятелствата по чл. 61и от ЗМДТ през съответния период. Данъчната декларация се подава в срок до края на месеца, следващ месеца, през който са възникнали обстоятелствата по чл. 61и, ал. 1 и 2 от ЗМДТ.

Чл. 60 (1) Данъчните декларации по чл. 61н от ЗМДТ се подават в общината, на територията на която се намира обектът, в който се извършва патентна дейност, а когато патентната дейност не се извършва в обект или не се извършва от постоянно място - в общината, където е постоянният адрес на физическото лице, включително на едноличния търговец.

(2) Когато данъчната декларация на чуждестранно физическо лице се подава чрез пълномощник с постоянен адрес в страната, подаването й се извършва в общината, където е постоянният адрес на пълномощника.

(3) Извън случаите по ал. 1 и 2 данъчната декларация се подава в Столичната община.

(4) (Нова, Прот.№25/31.03.2010 г.) Приема се, че дейността не се извършва от постоянно място, когато промяната през годината на местонахождението на обекта, от който се извършва дейността, води до промяна в размера на данъка.

Чл. 61 (1) Патентният данък се внася на четири равни вноски, както следва:

1. за първото тримесечие - до 31 януари;
2. за второто тримесечие - до 30 април;
3. за третото тримесечие - до 31 юли;
4. за четвъртото тримесечие - до 31 октомври.

(2) Когато възникне задължение за внасяне на патентния данък през годината, дължимата част от данъка за текущото тримесечие се внася в 7-дневен срок от датата на подаване на декларацията по чл. 61н от ЗМДТ, а когато декларация не е подадена - в 7-дневен срок от изтичане на срока за подаването й.

(3) Патентният данък се внася в приход на общината, на територията на която се намира обектът, в който се извършва патентната дейност, а когато патентната дейност не се извършва в обект или не се извършва от постоянно място - в приход на общината, където е постоянният адрес на физическото лице, включително на едноличния търговец. В случаите по чл. 61о, ал. 2 и 3 от ЗМДТ данъкът се внася в приход на общината по постоянния адрес на пълномощника, съответно в Столичната община.

Раздел VI
Туристически данък
(Нов – Прот. №32/28.01.2011 г.)

Чл. 62 (1) С туристически данък се облагат нощувките.

(2) Данъчно задължени лица са лицата, предлагащи нощувки на територията на община Руен независимо от вида и предназначението на сградата.

(3) (Изм. Прот. №30/27.12.2013 г.) Лицата по ал. 2 внасят данъка в приход на бюджета на община Руен в съответствие с местонахождението на местата за настаняване по смисъла на Закона за туризма.

(4) Данъкът задължително се посочва отделно в документа, издаден от данъчно задълженото лице към лицето, ползващо нощувка.

(5) (изм. с Решение №147 от Протокол №19/25.02.2021 г.) Лицата по ал. 2 подават декларация по образец до 31 януари на всяка година за облагане с туристически данък за предходната календарна година.

Чл. 63 (1) (Изм. Прот. №30/27.12.2013 г.; изм. с Решение №147 от Протокол №19/25.02.2021 г.) Размерът на данъка за всяка нощувка, предлагана на територията на общината съобразно категорията или регистрацията на местата за настаняване се определя, както следва:

1. категория 1 звезда – 0,50 лв. за нощувка;
2. категория 2 звезди – 0.50 лв. за нощувка;
3. категория 3 звезди – 0.60 лв. за нощувка;
4. категория 4 звезди – 0.60 лв. за нощувка;
5. категория 5 звезди – 0.80 лв. за нощувка.

(2) (изм. с Протокол №6/13.02.2020 г.) Размерът на дължимия данък за календарния месец се определя от служител на общинската администрация въз основа на данни от Единната система за туристическа информация, поддържана от Министерството на туризма, като броят на предоставените нощувки за месеца се умножи по размера на данъка по ал. 1.

(3) (нова от Протокол №6/13.02.2020 г.; изм. с Протокол №7/01.03.2024 г. – *влиза в сила от 01.01.2025 г.*;) Министърът на туризма непосредствено след изтичане на календарния месец, както и след изтичане на текущата година, предоставя на общините необходимите данни от Единната система за туристическа информация по реда на чл. 51, ал. 3 от ЗМДТ.

(4) (отм. с Протокол №6/13.02.2020 г.)

(5) (отм. с Протокол №6/13.02.2020 г.)

(6) (нова от Протокол №6/13.02.2020 г.) Данните по ал. 3 се предоставят от Министерството на финансите на общините в срок до три дни след получаването им от Министерството на туризма:

а/. чрез изградена и функционираща автоматизирана връзка между системата за обмен на информация, поддържана от Министерството на финансите в изпълнение на чл. 5а, и софтуерния продукт за администриране на местните данъци и такси на съответната община, или

б/. чрез предоставен оторизиран достъп на съответната община до получената информация от Единната система за туристическа информация.

(7) (изм. с Протокол №6/13.02.2020 г., тогава бивша ал. 3) Дължимият данък по ал. 2 се внася от данъчно задължените лица до 15-о число на месеца, следващ месеца, през който са предоставени нощувките.

„Раздел VII
Данък върху таксиметров превоз на пътници
(Нов – Протокол №12/26.09.2016 г.)

Чл. 64 (1) Данъчно задължените лица, посочени в този раздел, се облагат с данък върху таксиметров превоз на пътници за извършваната от тях или от тяхно име дейност по таксиметров превоз на пътници.

(2) За всички останали дейности данъчно задължените лица се облагат по реда на Закона за корпоративното подоходно облагане, съответно Закона за данъците върху доходите на физическите лица, с изключение на случаите по глава втора, раздел VI от ЗМДТ.

(3) Данъчно задължени лица по този раздел са превозвачите, притежаващи удостоверение за регистрация, издадено от изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация", и разрешение за извършване на таксиметров превоз на пътници, издадено от Кмета на община Руен по Закона за автомобилните превози.

Чл. 65. (1) Годишният размер на данъка върху таксиметров превоз на пътници за община Руен за съответната година е в размер на 300 лв.

(2) Данъкът върху таксиметров превоз на пътници по ал. 1 се дължи от данъчно задължените лица за всеки отделен автомобил, за който е издадено разрешение за извършване на таксиметров превоз на пътници.

(3) Общинският съвет определя годишния размер на данъка върху таксиметров превоз на пътници за съответната година в срок до 31 октомври на предходната година.

(4) Когато размера на данъка върху таксиметров превоз на пътници за съответната година не е определен в срока по ал.3, данъкът се събира на базата на действащия размер за предходната година.

Чл. 66. (1) Преди получаване на издаденото разрешение по чл. 24а, ал. 1 от Закона за автомобилните превози данъчно задължените лица подават данъчна декларация по образец, утвърден от Министъра на финансите за дължимия данък в дирекция „Местни приходи данъци и такси" в община Руен.

(2) В декларацията по ал. 1 лицата посочват обстоятелствата, свързани с определянето на данъка.

(3) Данъчно задължените лица подават данъчна декларация за всички промени в обстоятелствата, които имат значение за определянето на данъка, в 7-дневен срок от настъпването на съответното обстоятелство.

(4) При прехвърляне на предприятието на едноличен търговец данъчна декларация се подава и от прехвърлителя, и от приобретателя в 7-дневен срок от датата на вписване на прехвърлянето в Търговския регистър.

Чл. 67. Дължимият данък върху таксиметров превоз на пътници постъпва в приход на община Руен, ако разрешението за извършване на таксиметров превоз на пътници е издадено за нейната територия.

Чл. 68. (1) Когато разрешението за извършване на таксиметров превоз на пътници е издадено през течение на годината, дължимият данък за текущата година се определя по чл.61ч от ЗМДТ.

(2) Когато действието на разрешението за извършване на таксиметров превоз на пътници бъде прекратено през течение на годината, от платения годишен данък се възстановява недължимо внесената част, определена по чл. 61ч (2)

Чл. 69. Данъкът по чл. 64, ал.1 се внася преди получаване на издаденото разрешение по чл. 24а, ал.1 от Закона за автомобилните превози.

Чл. 70. Възстановяване на надвнесен данък по чл. 65, ал. 2 се извършва по писмено искане на данъчно задължено лице по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.”

Преходни и Заключителни разпоредби

§ 1. За 2008 г. размерът на местните данъци се определя до 29 февруари 2008 г. В случай, че в този срок не е определен размерът за местните данъци, за 2008 г. се прилагат минималните размери на данъците, предвидени в закона, а за патентния данък - размерите, които са били в сила за 2007 г.

§ 2. До определяне на размера на местните данъци за 2008 г. от общинския съвет, данъкът при придобиване на имущества по чл. 44, ал. 1 и 2 от ЗМДТ и данъкът върху наследствата се определят въз основа на минималните размери за съответните данъци, предвидени в закона.

§ 3. (1) За 2008 г. първата и втората вноска на данък върху недвижимите имоти, съответно първата вноска на данъка върху превозните средства, се внасят от 31 март до 30 юни.

(2) На предплатилите за цялата година в сроковете по ал. 1 се прави отстъпка 5 на сто.

§ 4. За 2008 г. лицата, които се облагат с патентен данък, подават декларация по чл. 61н, ал. 1 от ЗМДТ до 30 април 2008 г.

§ 5. (1) За 2008 г. първата и втората вноска на окончателния годишен (патентен) данък се внасят в срок до 30 април 2008 г.

(2) На предплатилите за цяла година в срока по ал. 1 се прави отстъпка 5 на сто.

§ 6. Изпълнението и контрола по изпълнението на тази наредба се осъществява от кмета на общината и/или определено от него лице.

§ 7. Тази наредба се издава на основание чл.1, ал.2 от Закона за местните данъци и такси и влиза в сила от датата на влизане в сила на решението на Общинския съвет.

§ 8. (Нов, Прот. №12/19.12.2008 г.) (1) За 2009 г. първа вноска по чл.23, ал.1 се внася в срок от 1 март до 30 април.

(2) На предплатилите за цялата година по ал.1 се прави отстъпка от 5 на сто.

§ 9. (Нов - Прот. № 25/31.03.2010 г.) За 2010 г. първата вноска на данъка по чл.28, ал.1 от ЗМДТ се внася в срок от 01 март до 30 април. На предплатилите пълния размер на данъка в този срок се прави отстъпка 5 на сто.

ПРЕДСЕДАТЕЛ на ОбС-РУЕН:……

/Исмаил ОСМАН/